

யாழ் வளாகத்தில்

சிங்கள மாணவர் கலாட்டா!

குற்றச்சாட்டுக்களை நிருபிக்கத்
தயாரென்கிறது தமிழ் மன்றம்!

யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக்கழக வளாகம் வருகிறது என்றவுடன் தமிழை மறந்து அதை ஏற்றிப் போற்றி வரவேற்றவர்கள் பலர். ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் வரப்போகும் பல்கலைக்கழக வளாகம் சிங்கள பெளத்த ஏகாதிபத்தியத்தின்

நுழைவாயிலாக வே அமையப் போகிறது என்று சுதந்திரன் தீர்க்கதறிசன த்துடன் எச்சரித்தது. நமது எச்சரிக்கையைக் கேட்டு அன்று நகைத் தோர் பலர். ஆனால் இன்று தமிழ் மாணவர்கள் தங்கள் சொந்தமன்றங்கள் மாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்துள்ள வளாகத்திலேயே சிங்கள ஆதிக்க வெறிக்குட்படுத்தப் பட்டு அதன் காரணமாக வளாகமே முடப்படவேண்டிய நிலைதோன்றிவிட்டது. சிங்கள மாணவர்கள் அங்கு சென்றது படிப்பதற்காக அல்ல — தமிழர்களின் நிலத்தை —

—5-ம் பக்கம் பார்க்க

பெரும் தலைவர் மாவோ மறைவு!

நவ சீனத்தின் தேசிய விடுதலைக்குப் போராடிநவசீனத்தை நிறுவி அதை ஒரு சமதர்மப் பூரியாக கட்டிடெழுப்பிய சீனத்தின் பெருந்தலைவர் மாசேதுங்தமது 82 வயதில் 9-9-76ல் பீகிங்கில் காலமானார். மாவோவின் மறைவு குறித்து த. வி. கூ. செயல் அதிபர் நாவலர் அமிர்தவிங்கம் கூட்டணியினர் சார் பி ல் இரங்கல் செய்தியொன்றை விடுத்துள்ளார்.

சுதந்திரன்

SUTANTIRAN

விலை சதம் 60 தொலைபேசி: 23411

நிறுவியது 1947.

வளாகங்கள் ஆண்டு 2007 | ஆவணி 27 | நாளூன் 17 | (12-9-76) நூற்று | புத்தகம் 30 | இதழ் 41

அமிர்தலீங்கம்

விடுதலை!

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் செயல் அதிபர் திரு. அ. அமிர்தலீங்கத்துக்கு எதிராக அவசரகாலப் பிரமாணங்களின் கீழ் அரசாங்கம் தொடர்ந்திருந்த ப்ரயல்-அற்-பார் வழக்கில், திரு. அமிர்தலீங்கம் விடுதலை செய்யப்பட்டார். வழக்கு தன்றுபடியானது.

“அவசரகாலப் பிரகடனம் செல்லுபடியாகாது!”

அவசரகாலப் பிரகடனம் அரசியலமைப்புக்கு அமைய பிரகடனப் படுத்தப்படவில்லையென்றும், செல்லுபடியாகாத அப்பிரகடனத்தின் கீழ் திரு. அமிர்தலீங்கத்தை விசாரிப்பதற்கு தங்களுக்கு அருக்கை கிடையாதென்றும், ஆகவே அவரை விடுதலை செய்வதாகவும் மேல் நீதி மன்ற நீதிபதிகள் முவரும்தமது தீர்ப்பில் ஏகமனதாக அறிவித்தனர்.

தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணியின் செயல் அதிபர் திரு. அமிர்தலீங்கத்துக்கு எதிராக அவசரகாலப் பிரமாணங்களின் கீழ் அரசாங்கம் தொடர்ந்திருந்த ப்ரயல்-அற்-பார் வழக்கில் திரு. அமிர்தலீங்கத்தின் சார்பில் ஆஜராகிய சட்டத்தரணி

கள் எழுப்பியிருந்த பூர்வாங்க ஆட்சேபனைகள் பற்றி

காலைமுன்று நீதிபதிகளும் தீர்ப்பு வழங்கினர். நீதிபதி

கள் திரு. சூசா, திரு. சிவா முதற்பகுதியில் அரசியற் சட்டம் செல்லுபடியாகா

—8-ம் பக்கம் பார்க்க

முன்று மேல் நீதிமன்ற நீதிபதிகளும் ஏகமனதாகத் தீர்ப்பு!

துறையப்பா கொலை வழக்கில் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு கடந்த 7-9-76ல் ஜாரர்களற்ற நீதிமன்றத்தின்மூன் நிறுத்தப்பட்ட ஏழு தமிழ் இளைஞர்களை யும் படத்தில் காணலாம். வலமிருந்து இடமாக கலாபதி, கிருபாகரன், லோகநாதன், சிறீதரன், சந்ததியார், வில்வசோதி, இரத்தினம், செல்வக்குமார் ஆகியோர் சிரித்தமுகத்துடன் காணப்படுகின்றனர்.

எழுவா - தமிழ் மறவர்!

அன்பு நண்பா,

பால்வடியும் முகம்; ஓளியுமிழும் கண்கள்; கர்மயோகியின் தோற்றம்; அடர்ந்து வளர்ந்த ஜடாழுடி; தீட்சண்யமான பார்வை; அச்சமோ கலக்கமோ அற்ற எழுச்சி நோக்கு; நிமிர்ந்த நன்னடை; முத்தில் அமைதியான தோற்றப் பொலிவு; வயத்தா 18 அல்லது 20க்குள் தான் இருக்கும்; ஆம் அந்த வீரர்களை—தங்கத்தம் பிகளை—நீதிமன்றத்திலே கண்டபோது எனது கண்கள் கலங்கின; கண்ணீர்த்துளிகள் என்னை யும் மீறி வெளியே வந்துவிழுந்தன; ஒரு பக்கம் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும், அலைமோதிட—மறுபக்கம் வேதனையும் வெய்துயிர்ப்புமாக—அந்த இளைஞர்களைக் கண்டபோது இருவகை உணர்வுகளுக்கு ஆட்பட்டேன்!

யாரைப்பற்றி இப்படி எழுதுகிறேன் என்பதை நீ இதுவரையில் ஊகித்திருப்பாய்—துரையப்பா கொலையுடன் சம்பந்தப்படுத்தி குற்றம் சமத்தப்பட்டு ஜார்களில்லா நீதிமன்றத்தில் சென்ற 7-9-76 செவ்வாய்க்கிழமை காலை நிறுத்தப்பட்ட ஏழு தமிழ் இளைஞர்களை நேரடியாக்கண்டு அவர்களது புனிதமான கரம் தொட்டு வணங்கிவிட்டு வந்துதான் உணர்வலைகள் மோதிட இம்மடலை உனக்கு எழுதுகிறேன்!

கொலைகாரர்கள்

கொலைக்குச் சதி செய்தோர்—

என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களைப் பற்றி இவ்வளவு உணர்ச்சிசூப்பட்டு எழுதுகிறேயோ—கொலை போன்ற பயங்கரச் செயல் களுக்கு — வன்முறையிலீடுபோருக்கு ஆதரவு தந்திடலாமா? அவர்களை வீரர்கள், தீர்கள், தியாகிகள், புனிதமானவர்கள், என்று ஏற்றிப்போற்றிடலாமா? என்று யாரேனும் கேட்பார்களானால் — நான் அவர்களுக்கு சொல்லுவேன்—

இந்த இளைஞர்கள் எழுவர்மீது அரசினால் கொலை, கொலைச் சதி, ஆகிய குற்றங்கள் சாட்டப்பட்டுள்ள தே தவிர — அவர்கள் குற்றவாளிகளா அல்லவா என்பது இனி மேல்தான் நீதிமன்றத்தினால் தீர்மானிக்கப்படவேண்டும்! அப்படித் தீர்மானிக்கப்படும் வரை இந்த இளைஞர்களை கொலைகாரர்கள் என்றே கொலைக்கு சதி செய்தோர் என்றே யாரும் கூறிவிட முடியாது! அரசாங்கத்தினை கண்களில் — அரசாங்கத்தின் கருத்தில் — நீதிமன்றத்தின் முன்னால் இந்த ஏழுபேரும் இப்போது சந்தேக நயர்கள்! அவ்வளவுதான்!:

கலக்கமற்ற கலாபதி!

கிறுங்காத கிருபாகரன்!

உருக்கு மனத்தினன் லோகநாதன்!

உறுதிதளராத ஸ்ரீதரன்,

சாந்த சொரூபி சந்ததியார்

இரும்பு மனத்தினன் இன்பம்

சிறுமைகண்டு பொங்கும் செல்வக்குமார்

இந்த எழுவரையும் நீதிமன்றத்தில் கண்டபோது, அவர்கள் உறுதியும், வைராக்கியமும் கொண்ட விடுதலை வீரர்களாக — தமிழ்த் தாயின் தன்னமற்ற மைத்தர்களாக — தம்மையே தமிழீழ விடுதலைக்காக அர்ப்பணிக்கும் தூய தொண்டர்களாகத்தான் என்னுடைய கண்களுக்கு காட்சியளித்தார்கள்; ஆனால் அரசாங்கத்தின் கண்களில் அவர்கள் சந்தேக நபர்களாக காணப்பட்டு நீதி மன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளார்கள்! அவர்கள் குற்றவாளிகளா தல்லவா என்பதற்கு வழக்கு விசாரணையின் முடிவில் நீதிதேவதைதான் தீர்ப்புக்குறை வேண்டும்!

நண்பா, விடுதலை வீரர்கள்மீது ஏகாதி பத்திய அரசுகள், கொலைகாரர்கள், கொள்ளீக்காரர்கள், சமூக விரோதிகள், சதிகாரர்கள் என்று வாயில் வந்தபடியெல்லாம் குற்றம் சமத்துவதும் — அவர்களுக்கு எதிராக பொய்ச்சாட்சியங்கள் சோடிப்பதும்—சிறைகள் தள்ளுவதும் ஒன்றும் புதுமையானதல்ல! இது உலக விடுதலை வரலாறு படித்திடுவோருக்கு தெரிந்த ஒரு பெரிய உண்மையாகும்!

இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் எத்தனையோ மாபெரும் விடுதலைச் சிற்பிகளுக்கு எதிராக வெல்லாம் கொலை, கொலைச் சதி, கொள்ளீ போன்ற குற்றச்சாட்டுக்களை அந்திய வெள்ளீக்கார அரசு சமத்தியிருந்ததை நாம் அறிவோம்! நாட்டு விடுதலைப் போரில் ஈடுபட்ட அரவிந்த கோஷ் எனும் புனிதருக்கு—பூரட்சித்துறவிக்கு எதிராக்கூட கொலைக்காரர்களுக்குற்றம் சமத்தி வெள்ளீக்காரர்களுக்கு தீயம் அந்த உத்தமரை ஏழு ஆண்டு

சிறைக்குள் தள்ளிய வரலாறும் நமக்குத் தெரியும்!

இந்தியநாட்டு விடுதலைப்போருக்கு வித்திட்டு அதை ஆரம்பித்துவைத்தவரும், சுதந்திரம் என் பிறப்புரிமை என்று முழங்கியவருமான வோகமான்ய பாலகங்காதர திலகருக்கு எதிராக 1907ம் ஆண்டு வெள்ளீக்கார ஏகாதிபத்தியம் தேசத்துரோகக் குற்றம் சுமத்தி, அவரைச் சிறைக்குள் தள்ளவேண்டுமென்று நீதிமன்றத்தில் வழக்காடி வற்புறுத்திய நேரத்தில், அந்த மகான் நீதிபதிகளுக்கு கொடுத்த வாக்குமூலம் என்ன தெரியுமா?

“நுவேர் தீர்ப்பு என்னவாயினும், நான் குற்றமற்றவன் என்று வற்புறுத்துகிறேன்; ஆட்டுவிக்கும் உயர்ச்கதி ஒன்று உளது. நான் விடுதலையை வெளியே வருவதைவிட சிறையில் துன்டிறுவதால் எனது இலட்சியம் வலுப்பெறும் என்பது தெய்வ சங்கறபமாகவிருக்கலாம்!”

என்று முழங்கினார் திலகர் பெருமான் அன்று! அதே போலத்தான், நமக்கு மேலே யுள்ள சக்தியில்—தர்மத்தில், சத்தியத்தில் பரிசூரண மீபிக்கைவைத்து—நாம் செல்லுகின்ற பாதை முற்றிலும் சரியானது என்பதை ஒறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, தமிழ் சமுத்திருந்தாட்டு வோக்கி நம்முடைய புனிதமான யாத்திரை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது! இடையில் சந்திக்கூடிய இன்னல்களை இடுக்கண்களை, துண்பங்களை, துயரங்களை, சிறைக்கொடுமைகளை, சி.ஐ.டியின் சித்திரவதைகளையெல்லாம் தாங்கிய படி—தமிழ் சமுத்திருத்திக்கொண்டு, தமிழ் சமுத்திருத்திக்கொண்டு நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது!

அரச்யஸ்ரீமான்

விடுதலைக்கொடியை உயர்த்திப்பிடித்தபடி—தமிழ் இளைஞர்கள்—தமிழர் விடுதலைக்கூட்டுணியினர்—சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள்!

குடும்பம் குடும்பமாக — தாயும் தந்தையும், தங்கையும் அண்ணனும், தமிழியும் அக்கையுமாக ஈவிடுதலைப்போரிலே தமிழ் சமுதாயம் தொடர்களை அர்ப்பணித்துக்கொண்டு வருகிறது! அண்மையில் கூட மட்டுந்கரிகள் ராஜ் மோகன், பரமதேவா ஆகிய இரண்டு இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்டு விளக்கமறியவில் வைக்கப்பட்டு பின்னர் பினையில் விடுதலைசெய்யப்பட்டுள்ளனர்; இரண்டு நாட்களுக்கு முன்—ஏற்கெனவே சிறைவைக்கப்பட்டு விடுதலை செய்யப்பட்ட தமிழி மதிமுகராசாவும் மற்றேர் இளைஞரும் மறுபடியும் யாழ்ப்பாணத்தில் கைதுசெய்யப்பட்டுள்ளனர்!

“தன்னீர் விட்டோ வளர்த்தோம் சர்வோ இப்பயிரை கண்ணீரால் காத்தோம்”

என்று பாரதி பாடியது போன்று தமிழ்தியாகிளின் கனினரில் தன்னமற்ற தியாகம் என்ற ஏருவின் துணை கொண்டு — தமிழ்சுமத்தின் விடுதலைப் பயிர் நாள்தோறும் வளர்ந்து வருகிறது!

நன்பா, இதோ ஒரு பாடல்;

எனக்குத் தெரியும் இந்தத் தமிழன்

என்றைக்கும் உரிமையை மீட்கான் என்பது!

மனக் குழப்பத்தினால் மாளினும் மாள்வான்!

மற்றவர் முயற்சியை நம்பவும் மாட்டான்!

நம்பவும் மாட்டான்!

தன்னினம் பேணுன்!

தாய்மொழிபேசான்!

தன்னையே விற்றுத்

தன்குடல் வளர்ப்பான்

என்னினும் ஒரு கை

Digitized by Noorul Thani Foundation
noolaham@noolaham.org

வார்த்திடலாம்!

நாலரைக்கோடி தமிழர்களுக்குத் தனி பாடசி கோரியதற்காக சென்னை மத்திய சிறையில் தற்போது அடைக்கப்பட்டிருக்கும் தென் மொழி ஏட்டின் ஆசிரியர்—வீரமஹவர் பெருஞ்சித்திரனார்—வேதனை மனத்தினராய் வெஞ்சிறையிலிருந்தபடியே பாடியனுப்பிய பைந்தமிழ்க் கவிதையே மேலே தரப்பட்டிருப்பது!

சாதிப் பிரிவினை, மதப்பிரிவினை, ஊர்ப்பிரிவினை, பிரதேசப்பிரிவினை, அரசியல் பிரிவினை, தலைமைப் பதவிக்குக் குத்துவெட்டு, போட்டி பொருமை, சுயநலப்பித்து, அடிமைத்தனம் போன்ற கேடுகளுக்காட்பட்டு சிதைந்து கிடக்கும் தமிழ் சமுதாயத்தைப் பார்க்கும்போது—பெருஞ்சித்திரனார்க்கு ஏற்பட

யாழ் வளாகப்— பூரண விசாரணை தேவை!

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ் வளாகத்தில் சிங்கள மாணவர்கள் நடத்தியுள்ளதாகச் சொல்லப்படும் இன வெறியாட்டங்களும்—அதன் பயனாக வளாகம் மூடப்பட வேண்டிய அளவுக்கு அங்கு நிலைமை முற்றியதும் நமக்கு ஆச்சரியத்தை அளிக்கவில்லை!

இந்நாட்டில் சிங்கள இனத்துக்கு இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் ஆதிக்கவெறி—அத்தகைய வெறிக்கு ஆலவட்டம் வீசி அன்றூடம் அதை வளர்த்துவரும் சிங்கள ஏகாதிபத்திய அரசின் கொடிய பாலிஸ நடவடிக்கைகள்—ஆகிய அரசியல் நோட்களின் வெளிப்பாட்டையேயாழ்வளாகத்திலும் நாம் இப்போது காண்கிறோம்!

தமிழ் ஈழத்திலேயே—அதுவும் நூற்றுக்கு நூற்றீதம் தமிழர்கள் வாழும் யாழ்ப்பாணத்திலேயே— தமிழ் இனம் இன்று ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட ஒரு இனமாக— அடிமைச்சாதியாக—நடத்தப்பட்டு வருகிறது!

நான் ஆளும் இனத்தவன்— தமிழன் ஆளப்படும் அடிமை இனத்தவன்— எனவே நான் வைத்ததுதான் சட்டம்— எனகிற ஆதிக்க ஆணவ வெறி சிங்கள இனத்தை இன்று ஶட்டிப்படைக்கிறது.

1974தே 10ம் திகதி உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான அப்பாவிகளான தமிழ் மக்கள் இந்க வெறியனால் கொடுரமாகத்தாக்கப்பட்டு— ஒன்பதுபேர் உயிர் குடிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியும்—

பருத்தித்துறையில் நடைபெற்ற களியாட்ட விழாவின்போதும— அண்மையில் அமைச்சர்கள் சிலர் பருத்தித்துறைக்கு சென்றதை யொட்டி அங்கு இடம்பெற்ற கலைநிலாவின்போதும்—அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் காரணமின்ற வெறித்தனமாகத் தாக்கப்பட்ட சம்பவமும்—

வட்டுக்கோட்டையில் நடைபெற்ற தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் மாநாட்டின்போது—தமிழ் இனான்கள் கள் கொடுரமாகத் தாக்கப்பட்டதும்—

புத்தளத்தில் மகுதியிலும், மற்றும் இடங்களிலும் இடம் பெற்ற காட்டுமிராண்டித்தனங்களும்—மிலேசுசத் தனமான கொடுமைகளும்—

யாழ்ப்பாணத்தில் திருவிழாப் பார்த்துவிட்டு திரும்பிச்சென்ற அப்பாவித் தமிழ் இளைஞரை ஓடவிட்டு முதிலீக்கட்டுப்படுகொலை புரிந்ததும்—

யாழ் பொவில் அதிபரிடம் புகார் செய்யச் சென்ற தமிழ்த் தலைவர்கள் இனவெறிபிடித்த பொவிசாரால் தாக்கப்பட்டு. அவர்களது காரும், கூட்டணித்தொண்டர்களும் எதுவிதகாரணமுமின்றி அடித்து நொருக்கப்பட்டதும்—

ஆதிக்கவெறியின் விகவருப வெளிப்பாடுகள் என்றே தமிழ்மக்கள் கருதுகிறார்கள்!

இந்தப்பட்டியலில் இப்போது யாழ் வளாகச் சம்பவமும் சேர்ந்து இருக்கிறது!

அம்பாறை தொழில் நுட்பக்கல்லுரியில் கால்பந்து போல தமிழ் மாணவர்கள் அடித்து நொருக்கப்பட்டார்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு!

அதே வியாதி—அதே ஆதிக்கவெறி யாழ் வளாகத்திலும் இப்போது தலையெடுத்திருக்கிறது.

தமிழ் மாணவர்கள் எவ்வளேயோ பவ்வியமாகவும், பண்புனும் நிமாயத்துடனும் தங்கள் நிலையைடுத்துவிளக்கியிருந்தும் கூட, சிங்கள மாணவர்களின் ஆதிக்க இன வெறி அவற்றை அங்கீரிக்க மறுத்திருக்கிறது!

படிப்பதற்காக யாழ் வளாகத்துக்கு சென்ற சிங்களமாஸவர்கள் தமிழர் நாட்டையும், வீட்டையும் பிடித்தே தீருவோம் என்று கச்சைகட்டிக் கொண்டு நிற்கிறார்கள்!

யாழ் வளாகம் சிங்கள ஏகாதிபத்திய வெறித்தனத்தின் நுழைவாயிலாக— தனித்தமிழ் நாடாக இருக்கும் யாழ்ப்பாணத்தில் சிங்கள பெள்தத் தீக்கத்தை நுழைக்கும் ஒரு கருவிக்காக பயங்படவிருக்கிறது— அதற்காகவே வளாகம் அங்கு திறக்கப்படுகிறது என்று அன்று நாம் கூறினோம்—இன்று அது உண்மையாகவிட்டது!

வளாகம் வந்துவிட்டதாக ஐந்தும் கெட்டு அறிவும் கெட்டு— சிந்திக்கமறுத்து அம்மாவின் திருப்புகழ் பாடி யவர்கள் இனி என்ன கூறுவார்களோ?

தமது அறிக்கையில் சுமத்தப்பட்டிருக்கும் அத்தனை குற்றச்சாட்டுக்களையும் நிருபிப்பதற்கு தாம் தயாராக இருப்பதாக யாழ்வளாகத் தமிழ் மன்றத்தினர் பக்ரங்கமாகவே அறிவித்துள்ளனர்.

எனவே இது விடயமாக பல்கலைக்கழக ‘செனட் அகம்’ ஒரு பரிபூரண விசாரணையை உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டும்!

யாழ் வளாகத்தில் சிங்கள மாணவர் மத்தியில் தோன்றிய குக்கும் நியாயமறை ஆதிக்க இனவெறிப் போக்கின முனையிலேயே சிலரியெறிய ‘செனட் அகம்’ கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்!

இன்றேல் விரும்பத் தகாத, கசப்பான எதிரொலிகள் ஏனைய வளாகங்களிலும் கேட்கத் தொடங்கலாம்!

சிங்களவர்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் ஆக்கிரமிப்பு வெறியிலிருந்து தமிழ்தேசிய இனம் மீட்சிபெற— இந்நாட்டின் இனப்பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத் தீர்வு கண்டிட— தமிழ்தேசிய இனம் தனிநைத்தானை ஆளும் சுதந்திர இனப்பாக தலை ஆக்கிக்கோள்வதே ஒரேயொரு கூடுமென்பதை உணர்ந்து தமிழ் மாணவ சமுதாயம் அதற்கு இலட்சியத்தின் வெற்றிக்காக உழைக்குமாக!

7க்மிழ்வீளாஞ்களின் சார்பில் 26 சட்டத்தரணிகள் ஆஜா!

முதல் எதிரி சார்பில் ஜி. ஜி. வாதிசூவார்!

துரையப்பா கொலை வழக்கில் ஏழு தமிழ் இளாஞ்கள்களுக்கு எதிரான குற்றப்பத்திரிகைகளும் வாக்கு மூலங்களும் நீதிமன்றத்தில் வைத்து அவர்களிடம் கையளிக்கப்பட்டதன் குற்றம் சாட்டப்பட்ட மூளை ஏழு தமிழ் இளாஞ்களின் சார்பிலும் திருவாளர் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் கிழு. சி. எம். திருச்செல்வம் கிழு. சி. உட்பட 26 சட்டத்தரணிகள் இலவசமாக ஆஜராகின்றனர்.

பாலசுப்பிரமணியம் கலாபதி, வினாக்கிரத்துமிகு ஆறுமுகம் கிருபாகரன், சாபாநாயகம்லோகநாதன், வைத்திலிங்கம் பூர்த்தரன், தமிழப்பிள்ளை சந்ததியார், இனபம் அல்லது கனகரத்தினம் வில்வசோதிரத்தினம், செல்வரத்தினம் செல்வக்குமார் ஆகிய ஏழு தமிழ் இளாஞ்கள் மீது யாழ்மேயா தரரயப்பாவை கொலை செய்தது. கொலைக்கு சதி செய்து என்ற குற்றச்சாட்டுக்களைச் சுமத்தி அரசு தொடர்ந்துள்ள மூக்கு மூன்று மேலந்திமன்ற நீதிபதுகளைக் கொண்ட ஜாராகளற்ற நீதிமன்றத்தில் (ப்ரயல்—அறபா) கடந்த 7-9-76ல் எடுத்துக்காளான குற்றப்பத்திராக ஆதிக்க வெறித்தனமாகத் தாக்கப்பட்ட சம்பவம்— கூடும் சுமத்தப்பட்டுள்ள இளாஞ்களிடம் அவர்களுக்கட்டிரான் குற்றப்பத்திரத் தீர்க்கையும் வாக்கு மூலங்களும் கையளிக்கப்பட்டன. அவற்றை குற்றம் சாட்டப்பட்ட மூளை இளாஞ்கள் முகத்தில் எதுவித சலமோ சஞ்சலமோவின்றி சிரித்த முகத் துடன் பெற்றுக்கொண்டனர்.

கொழும்பு மேலதிக நீதிபதி தா. கோவை போது மேலதிக்கொலை மேல் நீதிமன்றத்திபதி தா. பரிந்தாரன் சங்கா, அனுராதபுரம் மேலதிமன்ற நீதிபதி திரு. சி. எஸ். டி. முனமலை ஆகிய நீதிபதிகளைக்கொண்ட ‘ப்ரயல் அறபார்’ நீதிமன்றம் அவசரகால விதிகளின் கீழ் இதற்கென அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வழக்கு விசாரணை நவம்பா முதலாம் திகதி ஆரம்பமாகும்.

26 சட்டத்தரணிகள்

இவ்வழக்கில் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ள ஏழு தமிழ் இளாஞ்களின் சார்பிலும் சட்டத்தரணிகள் ஆர். பாலசுப்பிரமணியம், ஆர். பாலேந்திரா ஆகியோளன் அனுசரணையுடன் ஆஜராகும் 26 சட்டத்தரணிகள் வருமாறு:

திருவாளர்கள் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் கிழு. சி. எம். தாருசு செல்வம் கிழு. சி. முன்னுள்ளது வெறிக்கொட்டர் ஜென்ரல் வீ. எஸ். ஏ. புள்ளைநாயகம், ஏ. ம. மகேந்திரராசா, ஜே. ஏ. பி. செருப்பி, எம். சிவகிருப்பர், காந்திக்கையர், வினாக்கிரத்தினம், எஸ். நவரத்தினம், எஸ். நடராசா, எஸ். சி. சந்திரகாசன், கலாநிதி என். திருக்கெல்வம், கனக-ஸ்ரீ வரரை, திருத்திராவீரன், கலாநிதி செல்வா ஆகியோர் தலைமையில் நடைபெறுகிறது. மத்திய மாகாண சௌகர்யம் மகாசபையின் நாட்டியக் கல்லூரியில் செல்வி. செல்விலட்சமி இரத்தினசபாபதியிடம் செல்வி துவியந்தி பரதநாட்டியம் பயின்றார். 11 வயதுச் சிறுமியான செல்வி துவியந்தி கண்டிப்பட்டு உயர்பள்ளியில் 7வது வகுப்பு படிக்கிறார்.

எஸ். உருத்திரமூர்த்தி, எஸ். செல்வராஜா, பிறபகல் வெல்கிக்கடை சிறைச்சாலைக்கு சென்று குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கும். இளாஞ்களை வழக்குத் தொடர்பாக சந்தித்துப்பேசினர்.

அமர்
அரியநாயகம்!

அஞ்சா நெஞ்சன்,
ஆண்மைச் சிங்கம்!
ஏறுபோல நடை,
எஃகு உள்ளம்!

அடிமைத்தனையை
அறுத்திடும் வரைக்கும்
களைந்திடமாட்டேன்
தாடியென்றார்த்தவன்—
தங்கத் தமிழன்—
தனிநாடு பெறுவதே
என்னுயிர்க்கொள்கை
என்று முழங்கியோன்!

தமிழர் மன்னும்
தமிழ்ஸம்நாட்டை
கிழக்கு வடக்கென
கீழறுப்போரை
எதிர்த்து நின்ற
எரிமலை அன்னேன்!

வீராவேசம்

கொண்டு எழுந்து

குருவி யாய்

சுதந்திர முழக்கம்

எழுப்பிய வீரன்

இயக்கத் தென்றல்!

போலித் தனத்தை

பொய்மனத்தோரை

வேஷம் போட்டிடும்

வீணர் தம்மை

சாடுதற்கு,

என்றும் தயங்கான்!

அரியநாயகன்

அறப்போரணியின்

இனிய தலைவன்

என்றும் என் மீது

தூய்மையான்

அன்பைபொழிந்தோன்!

‘காசியின் மீது

மாசற்ற அன்பன்!

அன்னவன் பிரிந்து

ஆண்டுகள் மூன்று

மின்னல் போல்

மறைந்தது!

என்னிவன்

செய்வோம்?

பொன்னேளிர் ஈழம்

புதிதாய் பிறந்திட

அன்னவன் வழிதனில்

அயராதுழைக்குவம்!

பொய்மையாளரை

புறமொதுக்கி

புவிதப் போரை

நடத்துவம்!

இன்னதே அன்னேர்க்கு

நாம் செய்கின்ற

கைம்மாறு!

அரியநாயகன்

சபாதிதொழுது

ஆணையிட்டு

உறுதியெடுப்போம்!

—கோவை

இந்திய விடுதலை வீரர் வீரன்

சந்திரசேகர் ஆஸாது!

ஓரு காரியத்தைச் சாதிக்க சாமம், தானம், பேதம், தண்டம் என்ற நான்கு முறைகள் உண்டு. முதல் மூன்று முறைகள் பலனைக்கவில்லை என்றால் தான் ‘தண்ட’ முறையை உபயோகிப்பது வழக்கம். ஆனால் அன்றிருந்த அரசியல் கொந்தனிப்பில் துடிப்புள்ள இளைஞர்கள் “மயிலே மயிலே இறங் போடு என்றால் போடுமா? வேண்டும் என்றால் பிடித்திமுக்கவேண்டும்” என்ற மனப்பான்மையில் இருந்தனா. அவர்களைச் சொல்வதிலும் தவறில்லை.

1919-ல் நடைபெற்ற ஜவையான வாலாபாக் கொடுமை எல்லோர் மனத்திலும் திவிரேச பக்தியை உண்டாக்கி யிருந்தது. கவியரசர் தாகூர் தன் ‘ஸர்’ பட்டத்தை பிரிட்டிஷ் அரசின் முகத்தில் வீசி எறிந்தார். “இன்னும் தோட்டாக்கள் இல்லை, இருந்தால் சுட்டிருப்பேன்” என்ற பிரிட்டிஷ் வெறியன் ஓடயனின் அகம்பாவ ஆணவப்பேச்சு இளம் உள்ளங்களில் பெரும் குழந்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது.

இதைத்தொடர்ந்து மாபெரும் தலைவரான லாலா லாஜ் பத்ராய் தடியால் அடிக்கப்பட்டு 1921 நவம்பர் 17-ஆம் தேதி காலையானார். இந்தக் கொடுமைக்கு எப்படியும் பழி வாங்குவதென்று சில இளைஞர்கள் சமயம் பார்த்திருந்தனர்.

இம்மாதிரி எரிமலையாகப் பொங்கிக் கொண்டிருந்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள் பகத்தின், ராஜை குரு, சுகதேவ் பாதுகேகவர் தத்து, விஜயகுமார் சின்றூரா, சிவவர்மா, யஷ்பால், ஜம்தேவுக்கார் முதலியவாகள். இவர்களுக்கெல்லாம் தலைவர் தான் சந்திரசேகர் ஆஸாத். தலைவர் என்றால் இவர்களை எல்லாம்விடவயதில் பெரியவர் என்று அர்த்தமில்லை. இவர் பிறந்தது 1906 ஜூலை 23-ம் தேதியன்று மத்தியப் பிரதேஷின் அவர்களுக்கு என்ற இடத்தில் இவர் தந்தை சீதாராம் திவாரி தோட்ட வேலை செய்து வந்தவர். வறுமையில் வாடிய குடும்பம்.

சிறு வயதில் பில் மலைவாசிகளின் குழந்தைகளுடன் விளையாடிய சந்திரசேகருக்கு அந்த விளையாட்டுகளிலும் தலைமைப் பதவிதான். இவருடன் பிறந்த மற்ற குழந்தைகள் எல்லாம் இறந்து போகவே, “ஓன் ஜே ஒன்னனு, கண்ணே கண்ணு” என்று தாயாருக்கு இவர்களுக்கெல்லாம் தகப்பனர் ஒரு நாள் இவரைக் கடிந்து கொள்ளவே அது பொறுக்காமல் வீட்டை விட்டுக் கிளம்பிவிட்டார்.

காசியில் புரட்சியில் ஈடுபட்டிருந்த சிலநண்பர்களின் தோழமை கிடைத்தத்து. ராம் பிரசாத் பில்மில் என்பவர், ‘தேசம் அடிமைப்பட்டு இந்தியத் தலைவர்கள் அவமதிக் கப்பட்டு வரும்போது புரட்சியில் இறங்கி உயிரைதேசத்திற்கு அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்’ என்ற விதையை இவர் முன்னிற்கிடுவது வோம்.

ஏகப்பட்ட கட்டுக்காவலுடன் கூடிய பொலிஸ் ஸடே அன் முன்பு ஒரு முக்கியமான சுவரொட்டியை ஒட்ட வேண்டும் என்று திட்டம் போடப்பட்டது. யாரும் இந்த ஆபத்தான செயலைச் செய்ய முன்வரவில்லை. சந்திரசேகர் பசையொட்டிய போஸ்டரை உட்புறமும் மட்டும் பசைதடவித் தன் சட்டையில் பதித்துக் கொண்டார். பின்னர் அந்த பொலிஸ் நிலையத்திற்குச் சென்று அங்கு காவலில் இருந்து தொடர்பாக கிடைத்தான்.) “என் நேர்ந்துவிடப் போகிறது! இந்த உயிர்தானே போகும், போகட்டுமே” என்ற அசாத்திய தெரியும்.

பகத் சிங் போன்ற தோழர்கள் “நீ மாட்டிக்கொள்ளப்போகிறும்! ஜாக்கிரதை!” என்று எச்சரிப்பார்கள்.

‘இந்த ‘பாம்டுல் புகாரா’ என்கையில் இருக்கின்ற வரையில் அதுதான் நடக்காது’ என்பார் ஆஸாத். (அவர் ‘பாம்டுல் புகாரா’ என்று குறிப்பிட்டது அவர்கையிலிருந்து சமூல் துப்பாக்கியைக்கிட்டதான்.) “என் நேர்ந்துவிடப் போகிறது! இந்த உயிர்தானே போகும், போகட்டுமே” என்ற அசாத்திய தெரியும்.

அந்தி மிக்க குருமான அரசியல் அமைப்பின் பிரதிநிதியாக அவன் விளங்கினான். பிரிட்டிஷ் ராத்திபத்தியக் கொடு கோண்மையின் சின்னம் அவன். மனிதனை மனிதன் சுரண்டி வாழும் அமைப்பை அடியோடு அழிப்பதே எங்களது புரட்சியின் திட்டமாகும்.”

அடுத்து இரு புரட்சித் தடங்கள்: ஒன்று, மத்திய சட்டசபையில் வெடிகுண்டு வீசவது; இதில் பகத் சிங் கிக்கினார். மற்றது, வைஸ்ராய் வரும் ரயில் வண்டி மீது குண்டு வீசவது; இதைச் செய்தவர் ராஷ் விஹாரி கோஷ். ஆனால் அப்போது அவர்தான் குண்டு வீசியவர் என்பதை யாரும் கண்டு பிடிக்கமுடியவில்லை.

நீண்ட காலம் போலிசாருக்கு ‘டிமிக்கி’ கொடுத்து வந்த சந்திரசேகர் ஆஸாத் 1931 பிப்ரவரி 27 ஆம் தேதி அலாஹாபாதில் ஆல்லிப்ரட்பார்க்கில் இருந்தபோது பொலிசார் அவரை வளைத்துக்கொண்டுவிட்டனர். அங்கும் அவர்களுடன் அவர் போரிட்டே வீர மரணம் அடைந்தார். பலரைச் கட்டுவீழ்த்திய பின் தம் துப்பாக்கியில் மிஞ்சியிருந்த ஒரேதோட்டாவினால் தம்மையே கட்டுக்கொண்டு இறந்தார். அவர் விரும்பியபடி பிடிப்பாமலே அவர் அமரரானார்.

அப்போது அவருக்கு வயது 25. புரட்சியால்தான் பாரத மாதாவின் அடிமைத்தனை நீங்கும் என்ற அசையாத நம்பிக்கை அவருக்கு இருந்தது. வறுமையில் பிறந்தவர், படிப்பே இல்லாதவர். இருந்தும் தேசத்திற்காக இந்த உடம்பைத் தியாகம் செய்யவேண்டும் என்ற எண்மை அவர் மனத்தில் மேலோங்கி நின்றது.

பல இளைஞர்கள் தங்களை விட வயதில் சிறிய வரான இவருடைய உத்தரவுக்குப் பணிய எப்போதும் தயாராக இருந்தார்கள்.

அவர்கள் ஆல்லிப்ராட்பார்க் குகிலேயே இவருடைய உருவச் சிலை நிறுவப்பட்டுள்ளது.

கடந்த ஜூலை 23ம் தேதி அவருடைய 70-வது ஜன்மதினம். பாரத அன்னையின் விடுதலைக்காத் தன்னையே அர்ப்பணி தத்துக் கொண்ட அந்த வீரத்தியாக்க

